

Fantasztikus álmom

A hét királyság birodalma

Egyik este nem jött álom a szememre, elgondolkoztam testvérem történeteiben.

Arannaur de Leraonne kalandjai Trümfälen birodalmában zajlottak, akár háborúról, akár kereskedelemről volt szó. Hirtelen minden elsötétült. Aztán meghallottam a természet hangjait. A méhek zümmögtek, a patak folyt, a bogarak a leveleket zörgették. Felültem, de valami meleg, szőrös dolgot éreztem. Kinyitottam a szemem, és egy ló hatalmas testét pillantottam meg. Finoman keltegetett fejével a barna, fehér foltos állat. Furcsa módon nem ijedtem meg, de sokkal fontosabb volt, hogy megtudjam, hol is vagyok. Körbenéztem. Valamiért ismerős volt a táj, de nem emlékeztem, miért...A modern világ teljesen eltűnt. Hatalmas erdők, nagy puszták, középkori faluk és városok vették át helyét. Egy dolog jutott eszembe: civilizált területre érnem, hát elindultam a legközelebbi lakott hely felé. Míg a lovon dülöngéltem, átnéztem, mi van nálam. Húsz aranypénz, hetven ezüstpénz, egy emerald medál, néhány apró csont, egy kulacs víz, egy tarisznya étel és ... egy kard, melynek nyelén lévő vésetei nagyon ismerősek voltak. Eközben elértük az első várost. Az utcákon katonák masszírozták a rendre ügyelve. A cserzőműhelyekben, fazekas házakban, kovácsműhelyekben sűrögtek-forogtak a munkások. Végül elértem a központot, hol épp vásárt tartottak. Csak úgy roskadtak az ételek, szerszámok, textíliák a színes standokon. Ahogy ott nézelődtem, egy mély hang megszólított .

-Aran , de cli mä're secäler ?! (Aran, mi tartott ennyi ideig ?!)

Rögtön felismertem a nyelvet, és a férfit is. A testvérem rengeteget tanított silrianul . Illedelmesen válaszoltam .

-Se hechter dül sent mintlör. (A lovam megállt pihenni .)

Az alak pedig nem volt más, mint Arannaur apja , Cilgar . Én pedig a fiú szerepében átélem az egész történetet .

-A szállásod a harmadik utcában van , a cserzőműhely mellett . A holnapi nagygyűlésre jól pihend ki magad . Majd én is megyek . Most dolgom van.

Elmentem a műhely elé. Az ablakban finom munkák lógtak , csodálkozni lehetett , hogy nem lopták el . Végre beléptem az otthonos , nádfedeles házba .Már esteledett , felmentem a padlásra , beraktam a dolgaimat a szekrénybe , bezártam s befeküdtem a meleg állatbőr ágyba . Reggel a nap lágyan besütött az ablakon . Akik korán kezdték a munkát , már előkészítették ,

ami szükséges volt . Felöltöztem és elindultam a Királyok tornya felé. Hosszú lépcsősor vezetett föl a kapuig. Benyitottam és egy hatalmas csarnok tárult elém, tele az ősi királyok szobraival. Innen beléptem a tanácsterembe. Minden királyság uralkodója ott volt , s én voltam a legjobb hadvezérük, tehát ott kellett lennem .

-Deiter mi läret . (Végre megérkezett .)

-Deiter . (Végre .)

-Sil me söger . (Foglaljon helyet .) A mai gyűlésünk lényege, hogy kémeink megtudták azt a szörnyű hírt , hogy Gultramed újraszervezi hadseregét , hogy végleg bevegye a hét királyságot .

-Nes kirn de'shücht ! (Ez lehetetlen .)

-Fi'shücht ! (Csöndet !) Tehát meg akar támadni és most szövetkeztek a gruntokkal (ejt.: gránt-) ,így még nagyobb a seregük. Tresler városát és a környező falvakat már földig rombolták .

- Ha katonánk nincs elég, használjuk a természeti előnyöket . Döntsük rájuk az egyik magaslatot .

-Mes kri selv'osträme . (Támogatom az ötletet .) A legjobb hely erre a Drulga-szoros. Javaslom , hogy osromkalapácsokat használjunk , mert könnyen lehet távműködtetni.

-Sem'rä . (Elfogadom (mindenkitől) .)

-A döntést meghoztuk.

Azóta mindenhol hosszú munkálatok folytak . Katonákat képeztek ki , eszközöket kovácsoltak , ostromkalapácsokat ácsoltak . Az ötödik napon végre minden készen állt . A lovakon is látszott az izgalom , ahogy a harcosok hosszú sora átlovagolt a nagy pusztákon . Cilgar és én vezettük a sort .

-Tre mi thrülő märtigen se lintre ? (Szerinted van esélyünk?)

-Ez a katonáink bátorságán és akaratán múlik.

A horizonton ekkor feltűnt a szoros nagy V alakja . Felállítottuk a harci gépeket , elfoglaltuk a helyünket és vártunk . A csapat , melyet előreküldtünk , visszatért , küldetésüket sikeresen teljesítve : ideirányítani az ellenséget . Hamarosan meghallottuk a dobok hangját . A láthatáron lévő pötty nagy foltta vált , ahogy közelebb értek . Megjött a jel és az emberek serege egyszerre rohanta le a trumolgok és gruntok csapatait .

-Se fi mär'trelügi ! (Ne féljetez tőlük !)

A szörnyek és férfiak holtteste sorra hullottak a földre . És akkor a porfelhőben megjelent előttem ő , Gultramed. Hatalmas kardját felém sújtotta, de gyorsan lebuaktam. A fegyverek

összecsaptak. Ekkor megfogott és a falnak vágott. A kardom elrepült, védtelenül feküdtem a földön. Épp készült végezni velem , mikor egyik bajtársam utolsó erejével odacsúsztatott egy kést , én pedig átszúrtam azt a vezér mellkasán . Kardját elejtve dőlt el a köveken . Míg levegőért kapkodtam , megszólaltak a kürtök , jelezvén , hogy a szoros rombolását megkezdik. Mindenki futva indult el a kijárat felé, az ellenség utánuk eredt . Akkor a hatalmas sziklatömbök megrepedtek , s hátulról indulva sorra omlott le a gyönyörű szoros , betemetve a trumolgokat és gruntokat . Én , mivel lemaradtam , az utolsó pillanatban ugrottam el a zuhanó kőhalmaztól . Aztán meghallottam , amint mindenki felkiált :

-Verträ se'li ! (Győztünk !)

Minden kürt diadalmasan megszólalt. Győzedelmes menettel tértünk vissza a városba , az összes hősnek hatalmas rendezvényt csaptak . Tánc , zene , étel , ital , játék , minden volt ott .

A mulatságon találkoztam azzal a lánnyal, akiből egyszer majd a feleségem lesz, de az már egy másik történet.